

2026
I. Bnezińska

SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W WARSZAWIE
01-161 Warszawa, ul. Obozowa 57
tel. 22 622-49-61 do 4
NIP: 526-16-56-044, REGON: 141607010

1

URZĄD MIEJSKI W NASIELSKU

Wpłynęło dnia 06.03.2023

Nr 2022 zał.

BIURO OBSŁUGI INTERESANTA

Warszawa, dnia 28 lutego 2023 r.

KOA/3404/Oś/22

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie orzekającym:

1. Ewa Gałuszyńska - przewodnicząca(spr.)
2. Magdalena Nowak - członek
3. Beata Szubielska - członek

działając na podstawie art. 157 § i 3 k.p.a. i art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz.U. z 2018 r., p. 570), po rozpatrzeniu wniosku Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 sierpnia 2022 r., znak : WOOŚ-I.4220.393.2022.AS.3, o stwierdzenie nieważności wydanej przez Burmistrza Nasielska Decyzji Nr 20/2022 o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 25 lipca 2022 r., znak: ŚROW.6220.2.2022.IB.28, dla przedsięwzięcia polegającego na przebudowie istniejącej linii 110 kW relacji Ciechanów-Nasielsk,

orzeka:

na zasadzie 158 § 1 k.p.a. w związku z art. 156 § 1 k.p.a. o odmowie stwierdzenia nieważności ww. decyzji

Uzasadnienie

W przedmiotowej sprawie do Kolegium wpłynął wniosek Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2022 r. poz. 1029) o stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Burmistrza Nasielska Nr 20/2022 o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 25 lipca 2022 r. , dla przedsięwzięcia polegającego na przebudowie istniejącej linii 110 kV relacji Ciechanów Nasielsk. W piśmie podniesiono, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie na wniosek Burmistrza Nasielska z dnia 7 marca 2022 r., znak: ŚROW.6220.2.2022.IB.5, odmówił wydania opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania ww. przedsięwzięcia na środowisko pismem z dnia 9 czerwca 2022 r., znak: WOOŚ-I.4220.393.2022.AST.2 Burmistrz Nasielska wydał decyzję z dnia 25 lipca 2022 r., znak: ŚROW.6220.2.2022.IB.28, o środowiskowych uwarunkowaniach, w której to stwierdził brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia. Wskazano, że planowane przedsięwzięcie będzie polegało na przebudowie linii 110 kV relacji Ciechanów Nasielsk. Zakres robót objętych niniejszą inwestycją na odcinku GPZ Nasielsk - słup 145/1 obejmie: wykonanie naprawy i konserwacji fundamentów (lub w razie potrzeby ich ewentualną wymianę), pomiar uziemień i ich naprawę, wykonanie ochrony antykorozyjnej stanowisk słupowych, wymianę izolacji, wykonanie ochrony przeciwdrganiowej w razie potrzeby,

ewentualną wymianę przewodu odgromowego (konieczność wymiany przewodu odgromowego zostanie określona na etapie projektu wykonawczego). Zakres robót na odcinku od stanowiska 145 1 do GPZ Ciechanów obejmie: demontaż istniejących konstrukcji wsporczych (słupów i fundamentów) oraz posadowienie nowych, ewentualną wymianę przewodu odgromowego (konieczność wymiany przewodu odgromowego zostanie określona na etapie projektu wykonawczego), wykonanie ochrony antykorozyjnej stanowisk słupowych, wykonanie ochrony przeciwdrganiowej w razie potrzeby. Z przedłożonej w toku przedmiotowego postępowania dokumentacji wynika, iż planowana przebudowa nie spowoduje zmiany długości linii (wszystkie prace odbywały się będą w linii obecnego przebiegu) oraz nie zwiększy się jej moc (w dalszym ciągu pozostanie to linia 110 kV). Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wskazywał, że jego zdaniem nie zachodzą przesłanki do kwalifikacji przedmiotowego przedsięwzięcia do zapisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, podczas gdy przez Burmistrz Nasielska wydał decyzję Nr 20/2022 o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 25 lipca 2022 r., znak: ŚROW.6220.2.2022.IB.28, dla przedsięwzięcia polegającego na przebudowie istniejącej linii 110 kV relacji Ciechanów-Nasielsk, stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia (...)

Skład Orzekający zważył, co następuje :

Wskazać należy, iż stwierdzenie nieważności jest instytucją procesową stwarzającą prawną możliwość eliminacji z obrotu prawnego decyzji dotkniętych ciężkimi wadami materialnoprawnymi, a zatem wadami wyliczonymi w art. 156 § 1 k.p.a. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności jest samodzielnym postępowaniem administracyjnym, którego istotą winno być ustalenie, czy dana decyzja dotknięta została jedną z wad wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a., a nie ponowne rozpoznanie sprawy co do istoty, jak w postępowaniu odwoławczym (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 22 maja 1987 r., IV SA 1062/86, ONSA 1987/1/35 i z dnia 28 maja 1985 r., I SA 89/85, GAP 1987, nr 23, s. 43).

Kolegium wskazuje, że zgodnie z dyspozycją art. 156 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji ostatecznej wówczas gdy :

- 1   wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
- 2   wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
- 3   dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną,
- 4   została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
- 5   była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
- 6   w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
- 7   zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

W przedmiotowej sprawie podnoszona zatem podstawa art. 156 k.p.a., nie znajduje w sprawie uzasadnienia.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż rażące naruszenie prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. zachodzi wtedy, gdy treść decyzji pozostaje w wyraźnej i oczywistej sprzeczności z treścią prawa i gdy charakter tego naruszenia powoduje, że decyzja nie może być akceptowana jako akt wydany przez organ praworządne państwa. Nie chodzi tu o błędy w wykładni prawa, ale o przekroczenie prawa w sposób jasny i niedwuznaczny (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 13 grudnia 1988 r., II SA 981/88, ONSA 1988/2/96; z dnia 21 października 1992 r., sygn. akt V SA 86/92, ONSA 1993/1/23). Z rażącym naruszeniem prawa

mamy do czynienia, gdy czynności zmierzające do wydania decyzji administracyjnej oraz treść załatwienia sprawy w niej wyrażona stanowią zaprzeczenie stanu prawnego sprawy w całości lub w części (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 1995 r., sygn. III ARN 22/95).

Przy ocenie cech rażącego naruszenia prawa nie można zapominać o jednej z naczelnych zasad postępowania administracyjnego - zasadzie trwałości decyzji administracyjnej jak i o istocie sankcji stwierdzenia nieważności. Stwierdzenie nieważności decyzji oznacza, iż weryfikowana decyzja jest dotknięta ciężką wadliwością od chwili jej wydania (skutek *ex tunc*) (por. J. Borkowski (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck Warszawa 1996, s. 699). Skoro zatem "rażące naruszenie prawa" stanowi kwalifikowaną formę "naruszenia prawa", to utożsamianie tego pojęcia z każdym "naruszeniem prawa" nie jest słuszne. Naruszenie przepisów postępowania lub prawa materialnego, nawet mające istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być podstawą stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej w postępowaniu prowadzonym w trybie nadzoru, jeżeli nie nosi cech rażącego naruszenia prawa. Zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. naruszenie prawa tylko wtedy powoduje nieważność decyzji, gdy ma charakter rażący. O "rażącym naruszeniu prawa" można mówić wówczas, gdy zachodzą kumulatywnie 3 elementy: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu, który został naruszony oraz racje ekonomiczne lub gospodarcze, czyli skutki, jakie wywołuje decyzja (por. wyroki NSA: z dnia 31 października 2008 r., II OSK 1306/07, z dnia 20 lutego 2009 r., I OSK 1729/07, z dnia 18 maja 2011 r., II OSK 878/10, z dnia 25 września 2007 r., II OSK 1111/06), jak również gdy stwierdzone naruszenie prawa, przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy, ma znacznie większą wagę, aniżeli stabilność ostatecznej decyzji administracyjnej (por. wyroki NSA: z dnia 17 kwietnia 1996 r., III SA 565/95 i z dnia 20 czerwca 1995 r., III ARN 22/9, wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 listopada 2005 r., VII SA/Wa 513/05, LEX nr 199041 oraz wyrok SN z dnia 20 czerwca 1995 r., III ARN 22/95, OSNP 1995/24/297).

Wnioskodawca wskazywał, że jego zdaniem rodzaj i parametry techniczne oraz zasięg potencjalnego oddziaływania na środowisko nie kwalifikują go do grupy przedsięwzięć wymienianych w par. 2, także w par. 3 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących oddziaływać znacząco oddziaływać na środowisko.

Kolegium mając powyższe na względzie wskazuje, że podnoszona zatem podstawa art. 156 § 1 k.p.a., nie znajduje w sprawie uzasadnienia. Rażące naruszenie prawa stanowi kwalifikowaną formę "naruszenia prawa", to utożsamianie tego pojęcia z każdym "naruszeniem prawa" nie jest słuszne. Naruszenie przepisów postępowania lub prawa materialnego, nawet mające istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być podstawą stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej w postępowaniu prowadzonym w trybie nadzoru, jeżeli nie nosi cech rażącego naruszenia prawa. Zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. naruszenie prawa tylko wtedy powoduje nieważność decyzji, gdy ma charakter rażący. W przedmiotowej sprawie kwestionowana decyzja nie została także wydana z naruszeniem przepisów o właściwości, nie dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną, nie została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie, nie była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały: nie ma miejsca także sytuacja opisana w pkt. 6 i art. 156 k.p.a. tj., że w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą, oraz że zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

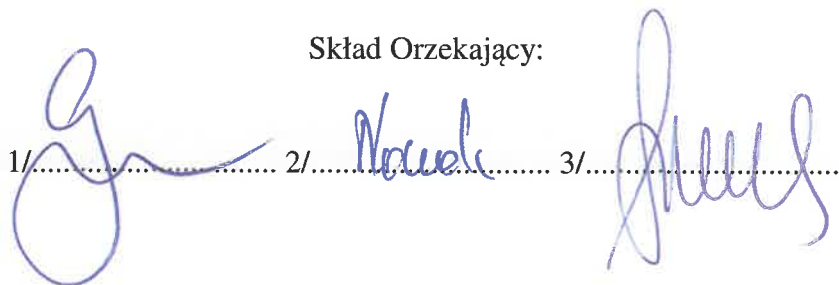
W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Na niniejszą decyzję odwołanie nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z decyzji może na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. w związku z art. 144 k.p.a. zwrócić się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia

doręczenia niniejszej decyzji. W trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się tego prawa wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron decyzji, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść na decyzję skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie. Wpis sądowy

Skład Orzekający:

1/..... 2/..... 3/.....

Otrzymują :

1. Energa – Operator Spółka Akcyjna przez pełnomocnika
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, ul. H. Sienkiewicza 3, 00-005 Warszawa,
3. Burmistrz Nasielska z prośbą o zamieszczenie obwieszczenia o wszczęciu postępowania j.w. w sposób zwyczajowo przyjęty
4. a/a